

FEHÉR KABÁT

Gágyor Péter 83

Az utcán egy fehér kabát
libben a szürke járda felett
utána fordul az öreg akác
és bámulja réveteg
szemmel. Az ég olyan kék
beleszédülnek a házak
Hadd legyek a tiéd!
libegi a sikkes női kabát
a csábítás kacér dalát
és az utca végen
leomlik az ég.

84 AZ VAGY NEKEM

Az vagy nekem... mi is vagy?
ó, több annál, mint a kenyér,
több mint a simogató tenyér,
amit mindig felém nyújtasz

és ténfereg a sok metafora,
a kimondhatatlan fogalmak,
homályos és ragyogó szavak –
világunk ne fér bele pár szóba.

Mint halnak a víz... és a parton,
a víztelen magánya, halálos –
mikor és hol leszünk otthon?

Már alszik a táj, alszik a város,
alszik szemedben a fájdalom –
a könnyed is könnyet mos.

Hosszú ez az utca
se vége, se hossza
hosszú minden út
és mély minden kút –
sem gyalog, sem röpülve
ne érünk a végére,
sem éjjel, sem nappal,
mert az idő nyargal
és kezéd a kezemben
hisz' ott van a helye
haladunk lépésben
akár a világ végére
mint a mesékben
és mindig csak előre.

86 MI

Mi történik
mi történünk
az ég velünk
az ég ellenünk
mégis és mégis
ha leszakad az ég is
vagyunk
élünk
és egymásba
rejtőzünk.

